

4061

BÉKE
és
SZABADSÁG

KÉPES
HETILAP

Papp László

OLIMPIAI KÜLÖNSZÁM

1952

PAPP LÁSZLÓ

a kétszeres olimpiai ökölvívó-bajnok az olimpiai csapat nevében megköszöni Budapest dolgozóinak a lelkes fogadtatást

(Magyar Foto — Bojár felv.)

AZ ÚJ EMBER PRÓBATÉTELE

Írta: BOLDIZSÁR IVÁN

Még ma is azon kapjuk magunkat, hogy este 22 óra 20 perckor önkéntelenül is odamegyünk a rádióhoz, hiszen oly szívesen hallgatnók meg újra és újra Szepesi György és Gulyás Gyula beszámolóit, oly szívesen néznénk (és követnénk) megint gyermekeinket, amint az otthon négy fala közt vigyázzba húzzák ki magukat a Himnusz hangjaira. Jó dolog volt két héten keresztül szinte minden este együtt szurkolni az egész országgal, együtt küzdeni sportolóinkkal, együtt inni velük és minden honfitársunkkal a győzelem pezsgő italát.

Voltak ennek a nagy kéthetes mérkőzésnek olyan percei, amelyeket nem tudunk elfelejteni, hozzátartoznak életünkhez, mint tulajdon élményeink. Gondolunk rájuk, ha kitartásra neveljük fiainkat, küzdőképességre közösségünket, helytállásra önmagunkat. Ki felejthetné el azt a jelenetet, amikor az izmokat és a szívet, a beosztó értelmet és a lángoló akaraterőt egyaránt igénybevevő nemes sportban, az öttusában az ötödik napon elindultak a mieink, Benedek, Szondy, Kovácsi. Hogy követtük őket gondolatban a rádió mellett a nehéz terepen, hogy biztattuk őket! Cseppet sem találtuk nevetségesnek, hogy a rádióba beleszóltak az éljentes. Most, amikor az olimpiai filmhíradóban nemcsak halljuk, de látjuk is percig nem lankadó győzelmi szándékukat, újra elragad és megindít önfeláldozó küzdelmük.

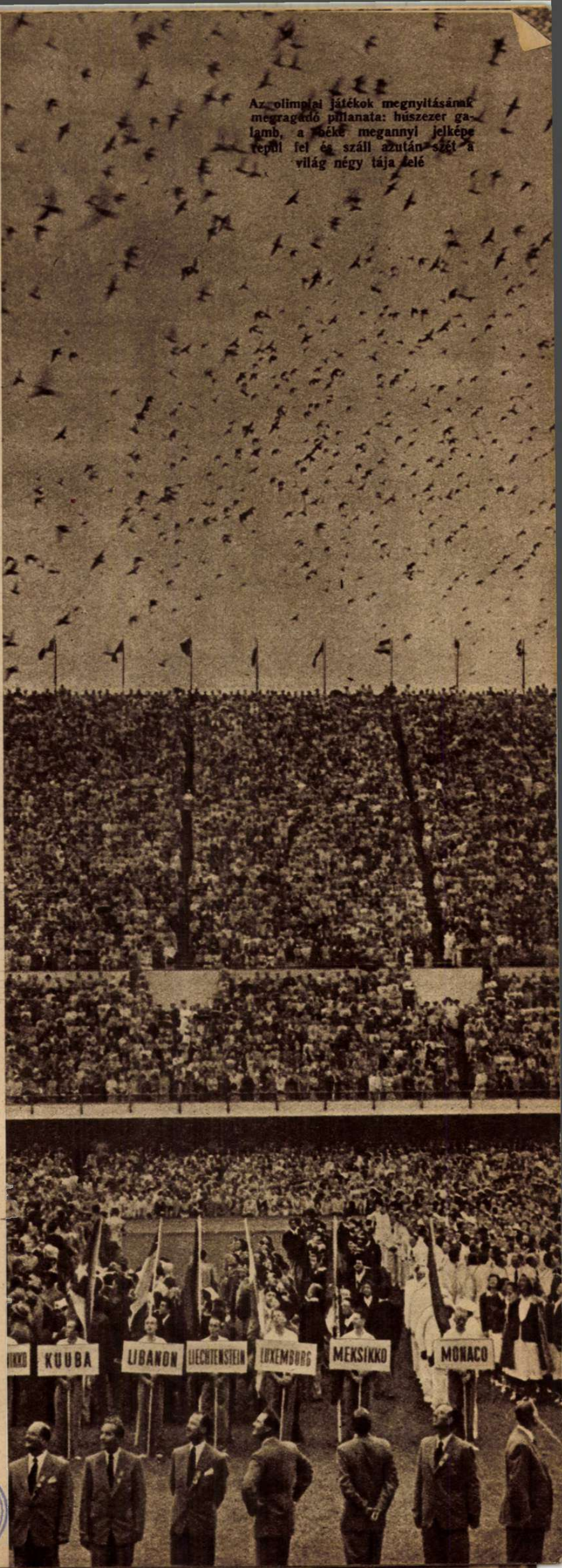
Vagy gondoljunk a vívó-döntőre. Ha van sport, amelyben a testi ügyesség és az erő mellett számít a lélekjelenlét, az idegek feletti emberhez méltó uralom, akkor a vívás az. Egy-két percre összpontosítani az ember minden erejét, tudását, győzniakarását, úgy, ahogy Berczelly mondta a döntő összecsapás előtt: »Győzni, vagy — győzni!« és azután *valóban győzni*: ezt tették a mi vívóink és új babérral fonták körül ennek a férfias sportnak békés fegyverét.

Gondoljunk a vízilabdacsapatra, amely kezdeti félsikerek után ugyancsak a döntő percekben lejtette ki legjobb erejét, gondoljunk női gyorsúszóinkra, akik kivívták a világhegemoniát, vagy négyszer száz-as futóváltónkra, amelynek harmadik helye aranyéremmel ér fel. Es persze, ha az olimpia nagy és döntő perceire gondolunk, akkor a melbournei vagy a remélhető budapesti olimpia élményei sem fogják elmosni a két utolsó napnak, a pénteki és szombati győzelemsorozatnak felejthetetlen, mindnyájunkat magával ragadó emlékeit. Egy nép, amely meglelel honját e hazában, úgy számolta jó és hű fiainak és leányainak győzelmét, tíz, tizenegy, tizenkettő, egészen tizenhatig, hogy közben kimondatlanul is, de kimondva is érezte: ezek nemcsak egy-egy kiváló és szorgalmas ifjú nagyszerű egyéni teljesítményei, hanem annak a népnek a győzelméi, amely nevelte és neveli, támogatta és támogatja őket és minden tehetséges fiát. Nem lehet véletlen, hogy éppen a *népi demokratikus Magyarország* szerzett az olimpiák történetében először tizenhat aranyérmet, tíz ezüstöt, ugyancsak tizenhat bronzot és egy egész sereg más kifünő helyezést. Nemcsak Magyarországra voltunk büszkéek, minl régebbi győzelmeinknél, hanem *erre* a Magyarországra, a Magyar Népköztársaságra, a mi édes és új, szép és egyre szépülő, erős és egyre erősödő hazánkra.

A helsinki olimpia, a világ népeinek ez a nagyszerű mérkőzése az új ember próbatétele is volt. Szántszándékkal nem írtam ezt: az új sportolóé, hanem az új emberé, hiszen a mi győztesekünk nemcsak a pálya gypén, a vívóterem pástján, az uszoda vizében állják meg a helyüket, hanem a társadalomban is, a munkában is. Csermák a vasútnál, Kovács Pál mérnöki rajzasztala mellett, Székely Eva a gyógyszerészeti laboratóriumban, Novák Ilonka tanítványai előtt, Novák Eva, Temes Judit, Gyenge Valéria, Szőke Kató a tanulásban, labdarúgóink, vízilabdázóink mindennapi munkájukban és szolgálatukban. Nem sportprimadonnák győztek Helsinkiben, hanem a szocialista és a szocializmust építő ember. Szép jelképe ennek az új embernek és a sportoló új típusának is, hogy a mieink csak úgy, mint a Szovjetunió versenyzői ott voltak minden számban. Küzdöttek a jobbak ellen is, harcoltak és helytálltak. Nem lehet véletlen az sem, hogy legszebb győzelmeinket éppen *csapatversenyekben* arattuk, amikor a győzelem nemcsak egy ember kiemelkedő teljesítményét jelezte, hanem egy egész csapat, mondjuk csak bátran így: *egy kollektíva* közös erőfeszítését, egymást segítő, előbbrevívó munkáját.

Helsinkit béke-olimpiának neveztük már indulásakor, mert abban a történelmi időpontban zajlott le, amikor minden becsületes ember legfőbb erőfeszítése a béke megmentése. A Szovjetunió részvétele már önmagában is a béke gondolatával kapcsolta össze a helsinki nagy tornát. A helsinki olimpia kéthetes története azt bizonyítja, hogy a béke-olimpia elnevezés nemcsak jelképesen értendő. A szovjet, a magyar, a csehszlovák és a többi szabad nép versenyzőinek sportszerűsége és derűje, magatartása és persze nem utolsó sorban győzelméi is, felmérhetetlen hatással voltak a többi versenyzőre és a sajtón, rádión keresztül az egész világ közvéleményére. A helsinki nemes vetélkedés azt bizonyította, amit a béketábor vall: nagyon is lehetséges a békés együttélés, a becsületes versengés különböző rendszerek között. Ezt az igazságot most hatvan kapitalista és más függő ország sportolói és újságírói viszik haza magukkal a béke-olimpiáról. Mi büszkéek vagyunk győzelmeinkre, harmadik helyeinkre, sportteljesítményeinkre, de ugyanolyan büszkéek vagyunk arra is, hogy ezek a győzelmek felhívták az egész világ figyelmét egy népi demokráciára, a *mi hazánkra* és ezzel hozzájárultak a béke-mozgalom népszerűsítéséhez és kiszélesítéséhez.

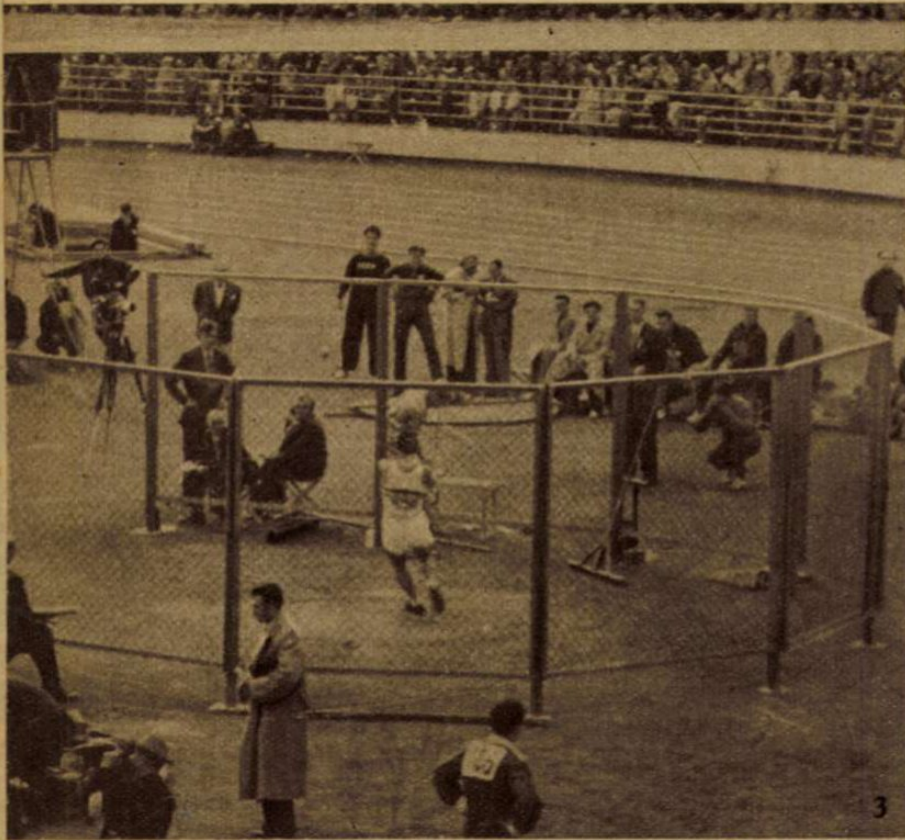
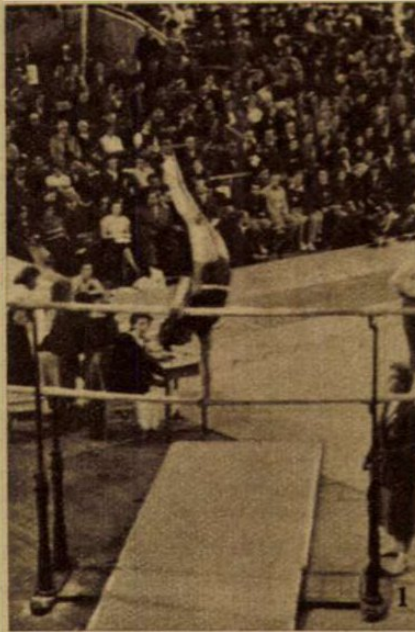
Az olimpiai játékok megnyitásának megragadó pillanata: húszezer galamb, a béke megannyi jelképe repül fel és száll azután szét a világ négy tája felé

4064
Kiskunfélegyháza

IGY KEZDŐDÖTT...

1. A kis Korondi Margit szerezte az első nagy örömet: felemás korláton olimpiai bajnok lett.
2. Keleti Ágnes talajtornában szerzett aranyérmet, de hibátlan volt a gyakorlata a gerendán is.
3. És bejárta az egész világot a világrekord: 60 m 34 cm. Csermák József, az új magyar olimpiai bajnok dobta.
4. A zsúfolt stadionban a győzelmi emelvényen áll Csermák József, mögötte harmadik helyen a mestere, Németh Imre.
5. Izgalmas, nagy csata után, szárazon és vízben: céllövessel, úszással, vívással, lovaglással és terepfutással szerezték meg az aranyérmet öttusázóink. Benedek Gábor, Szondi István és Kovácsi Aladár a győzelmi emelvényen. Benedek az öttusa egyéni versenyben második, Szondi harmadik lett.

ÉS KÖZBEN ITTHON...

Özvegy Csermákné lemérte Tapolcán a 60 méter 34 centimétert

Tapolca... A hőség ellenére olyan a város, mint a felbolygatott méhkas... »Jóska« — hallatszik innen is, onnan is az utcán, amint a tapolcaiak Csermák József győzelmét tárgyalják. Nagyon szeretik ezt a csendes, szerény, mindig vidám fiút a tapolcaiak.

Özo, Csermáknéhoz egy vasutas hozta a hírt. Ettől kezdve nem volt többé maradása. Felöltözött szépen és egyenesen a Hitelszövetkezetbe sietett. Itt dolgozik és lakik legjobb barátjáné, Kiss néni...

— 60 méter 34 centiméter! — hüledezik a barát'nő, aki még nem tájékozódott kellőképpen az eseményt illetően. — Hiszen az rettenetes nagy távolság azzal a nehéz vágolyóval...

És néhány perc múlva ott áll a két asszony a Hitelszövetkezet

előtti téren és »collstockkal« méri a távolságot. Amikor megvan, megállnak szemben egymással. Csermák mama a Hitelszövetkezet előtt, Kiss néni meg a 60 méteres távolság másik végén... Kiss néni ellenzőlt formál kezéből a szeme elé, úgy méregeti a távolságot...

— Ugye mondtam?! — kiáltja jó hangosan Csermák néni felé és annyi büszkeség cseng a hangjában, mintha az ő fia volna a világesüccsal bajnokságot nyert Csermák Jóska.

Az édesanya meg csak áll a Hitelszövetkezet előtt és egyre csak egyetlen mondatot hajlogat:

— Kisfiam... En édes kisfiam!

De olyan csendes, meghatólt a hangja, hogy az nem jut el Kiss nénihez... Hiába, nagy távolság az a 60 méter 34 centiméter!

Zatopekék... és a „magyar Zatopekek“

Olyan sebességgel, mely még Zatopek lábainak gyorsaságával is vetekedett, járta be a kerek világot a nagyhírű csehszlovák olimpiikon sorozatos győzelmének híre. Zatopek egy hét alatt hatvankét kilométert futott az olimpiai játékokon, egymaga három olimpiai bajnokságot nyert (közte a maratoni futást) és ezzel három aranyérmet szerzett. Győzelmeit még megtelétzte felesége, Zatopkova asszony, aki valamennyi női atléta közt a legmesszebbre dobta a gerelyt és ezzel a Zatopek-házaspár aranyérmeinek száma négyre emelkedett.

Mi nem büszkélkedhetünk ugyan olyan győzelmi sorozattal, mint a

csehszlovák olimpiikon-házaspár, de azért vannak a mi győzteseink közt is kisebb Zatopekok, házaspárok, illetve jegyespárok. Székely Éva és férje, Gyarmati Dezső, két aranyérmet hoztak haza, Szőke Kató és ölegénye, Markovits Kálmán vízilabdajátékos pedig ketten három aranyérmet nyertek.

De akár Zatopekéknak, akár Gyarmatiéknak hívják a győztes olimpiai házaspárokat, aranyérmek számában bármennyire is különbözzenek, egyben egyik a villámgyors lábú Zatopektól a villámgyors karú Szőke Katóig: a béke országainak követei és a béke sportjának győzteseai valamennyien.

A maratoni futás után Zatopeket ostrom alá veszik a fényképészek

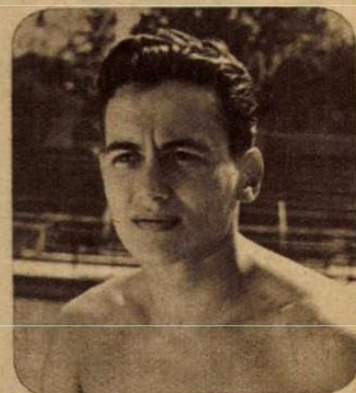
Zatopek az élre tör az 5000 m-es síkfutásban.

Zatopkova, a világ első futójának a felesége, amint könnyedén, mosolyogva elhajítja a gerelyt.

A magyar »Zatopek-házaspár«, Székely Éva, a 200 m-es mellúszás olimpiai bajnoka és Gyarmati Dezső, a győztes vízilabdacsapat tagja

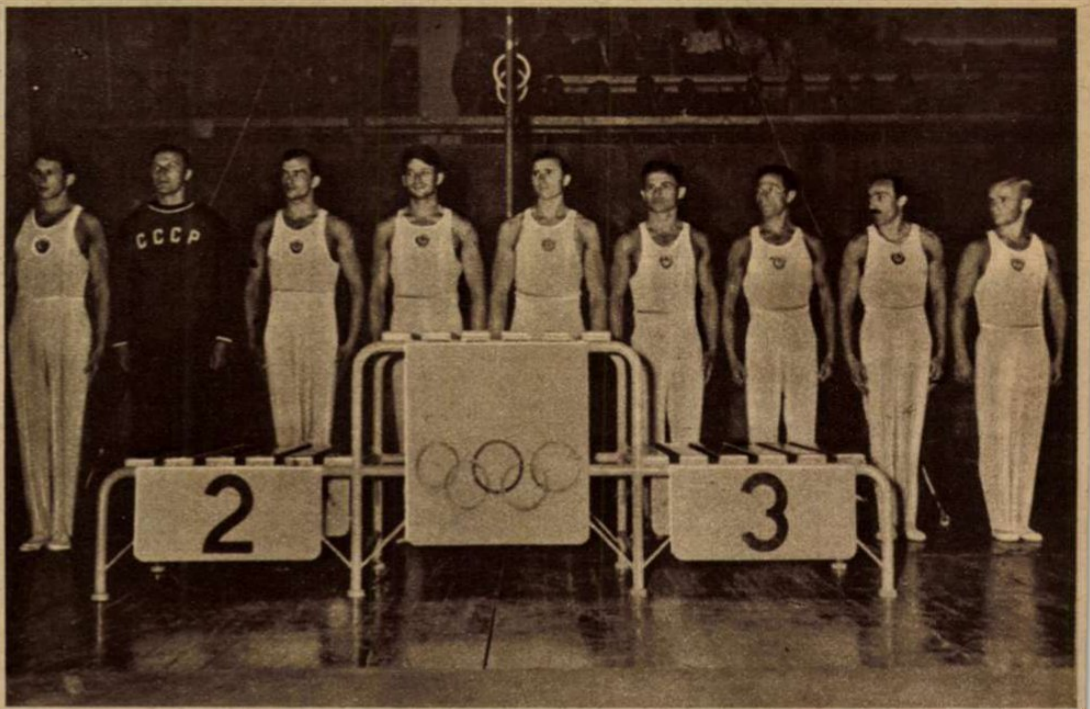
Ez a jegyespár három aranyérem boldog tulajdonosa: Szőke Kató, a 100 m-es női gyorsúszás olimpiai bajnoka és a győztes váltó tagja, Markovits Kálmán, az olimpiai vízilabdacsapat középfedezete.

A HELSINKI OLIMPIA

Az olimpia két kiemelkedő tornásznoje: Gorohovszkaja olimpiai bajnoknő és Bocsarova, a második helyezett.

Erő és szépség! A női diszkoszvetésben az első három helyet a szovjet versenyzők foglalták el. Középen a győztes Romaskova, föle jobbra a második Bagrjanceva és balra Dumbadze, a harmadik helyezett

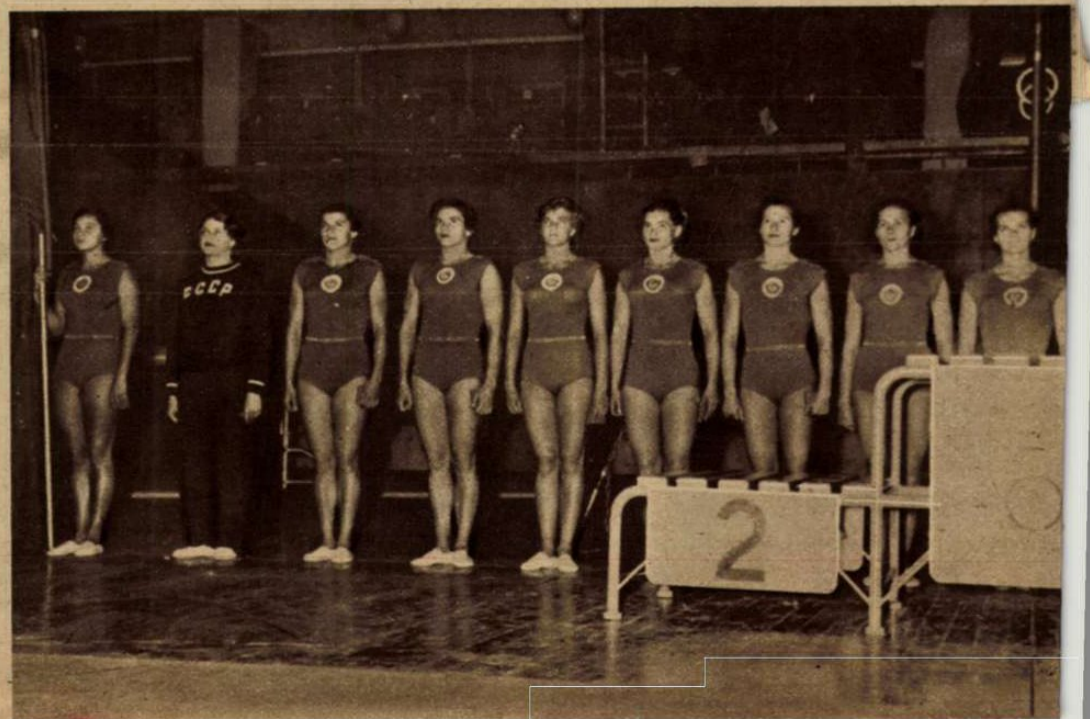

A világ legjobb férfitornászai: a Szovjetunió csapata nyerte az olimpiai bajnokságot

A BEKEOLIMPIAN KÉT VERSENYSZÁM KÖZÖTT: szovjet és amerikai sportolók vidáman együtt sétálnak az olimpiai faluban.

A Szovjetunió női tornászcsapata nagy fölényrel nyerte az olimpiai bajnokságot.

LEGNAGYOBB ESEMÉNYE

Írta: *Bares Sándor*

Annyit írtam már le ezt a mondatot, annyi olvastam a hazai és a külföldi lapokban, hogy ma már alig merem leírni, annyira banálisan hangzik: a helsinki olimpiának legnagyobb eseménye a Szovjetunió részvétele volt. Már maga a hivatalos bejelentés is — hogy a Szovjetunió részt vesz a versenyeken — megdobogtatta a sportszerető milliók szívét. Ez a szívdobogás aztán egyre erősödött, amint közeledett a megnyitó napja és valljuk be, keveredett bele egy kis szorongás is. Hiába, a Szovjetunió először indul egy ilyen nagy nemzetközi versenyen, sok sportolójának nincs még meg az a nemzetközi rutinja, amellyel a kapitalista államok sok nemzetközi csatában megedzett öreg rókái rendelkeznek, nem tudjuk, nem lesz-e a zsűri elfogult a szovjet versenyzőkkel szemben és egyáltalán, milyen előre nem látott akadályok tornyosulnak majd a szovjet versenyzők elé? Azzal tisztában voltunk, hogy minden egyes vereséget, minden egyes balsikert és esetleges kudarcot különös politikai hangsúllyal használ ki a nyugati propaganda. A kapitalista lapok munkatársai ugrásra készen figyelték a szovjet versenyzőket. Ugy vették kezükbe a tollat, hogy kicsire nem néznek. Bolhából elefántot csinálnak, el nem hangzott szavakat adnak a szovjet versenyzők szájába, kétszeresen kiszínezik a szovjet versenyzők rossz szereplését, politikai következtetéseket vonnak le belőle, ha kell. A játék tehát nem babra ment. De a szovjet versenyzők fényes szereplése egy vonással keresztülhúzta a burzsoa sajtó számításait. Beszélő — egyre jobban és többet beszélő — tényekkel, eredményekkel, világrekordokkal, Európa-

rekordokkal szemben tehetetlen volt a még legjobban felvértezett kapitalista újságíró és rádió-kommentátor is.

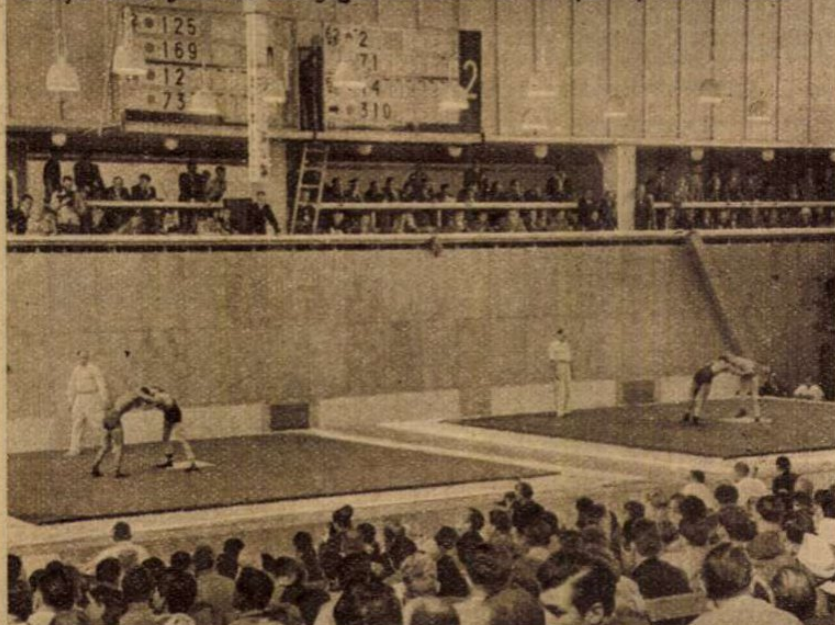
A szovjet csapat már a megnyitó napján sikert aratott. Izléses, krémszínű, pirosnyakkendős, fegyelmezettlen felvonuló, hosszan kigyózó menete erőt, bátorságot, önbizalmat sugárzott. Így folytatódott ez a versenyek alatt is. A harmadik napon a nyugati szakemberek elcsendesedtek. Az eddig még soha nem látott magasszínvonalú, népes atletikai versenyek minden számában ott láttuk a piros trikós, fehérnadrágos szovjet versenyzőket, akik általában bekerültek a döntőkbe is. Zibina súlygolyóval világrekordot dobott, Scserbakov megjavította a hármasugrás Európa-rekordját, női diszkoszvetésben pedig három szovjet nő állt fel eredményhirdetésekor az emelvényre. Helsinki hangos volt a szovjet tornászok szereplésétől is. Finnországban két sportág népszerű, két sportághoz értenek a széles tömegek: atletikához s tornához. Ezért volt zsúfolt a Messuhalli a tornaversenyek alatt és ezért tapsolta a közönség vörösre a tenyerét az utólrétegetlen szovjet tornászok szereplésekor. Csukarin egymaga három olimpiai bajnokságot és két második helyet szerzett, de Gorohovszkaja sem maradt el mögötte: ő két olimpiai bajnokságot és négy második helyezést ért el.

Kötöttfogású birkózásban négy, szabadfogásúban pedig két olimpiai bajnokságot szereztek a szovjet versenyzők: Kotkász, Punkin,

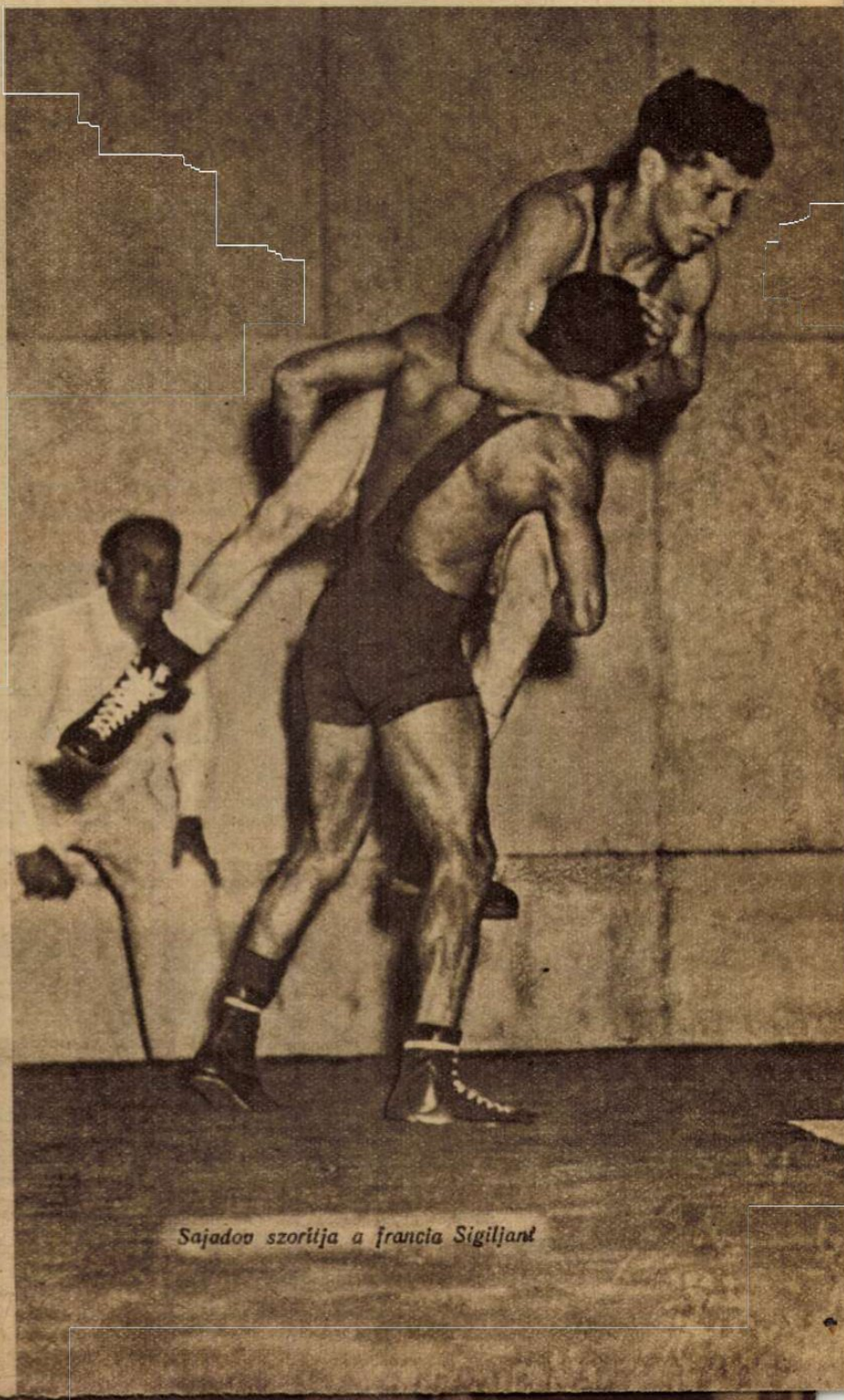
Száfin, Gurevics, Cimakuridze és Mekokisvili. Súlyemelésben Csimsián új világrekordot, Udodov pedig új olimpiai rekordot állított fel. Rajtuk kívül még Lomakin nyert olimpiai bajnokságot súlyemelésben.

Így sorolhatnánk még sokáig a szovjet versenyzők ragyogó szereplését más sportágakban is. Az eredmények ma már ismeretesek. Kevesen tudják azonban azt, hogy a szovjet versenyzők nemcsak a világ- és olimpiai rekordokkal, hanem magatartásukkal is kitűntek a nemzetközi mezőnyből. Csendesek voltak, szerények és bajtársiasak. Ha egy versenyben lemaradtak, ők szorítottak kezét elsőnek a győztesnek, ha viszont győztek, szerényen viselkedtek, nem jártak örömtáncot, nem hempergtek a földön és nem ugrottak oda minden fényképész elé. Ha egy versenytársuk bajba került, segítettek rajta, akármilyen nemzetiségű volt is az. Ha valaki érdeklődött edzési rendszerük felől, szívesen adták át tapasztalataikat. A közönség érdeklődése nem zavarta őket: megszokták a kapcsolatot a tömegekkel. Nem váltak színészekké, sem bohócokká, sem Hamlettekké. Nagyon emberien viselkedtek, Szocialista emberhez, szocialista sportolóhoz méltóan. Nyugodtan elmondhatjuk, hogy a szovjet versenyzők ezen az olimpián nemcsak huszonkét aranyérmel szereztek, nemcsak világrekordokat döntöttek meg, hanem belopták magukat minden egyszerű, munkából élő, dolgozó ember szívébe is, az olimpián részt vevő mind a 69 országban. A szovjet versenyzők eredményeikkel is, viselkedésükkel is a béke ügyét szolgálták.

Szovjet versenyzők két szőnyegen küzdenek az olimpiai sportcsarnokban

Scserbakov 15 m 98 cm-es eredményével a második helyen végzett a hármasugrásban

Sajadov szorítja a francia Sigiljant

Aranyérem

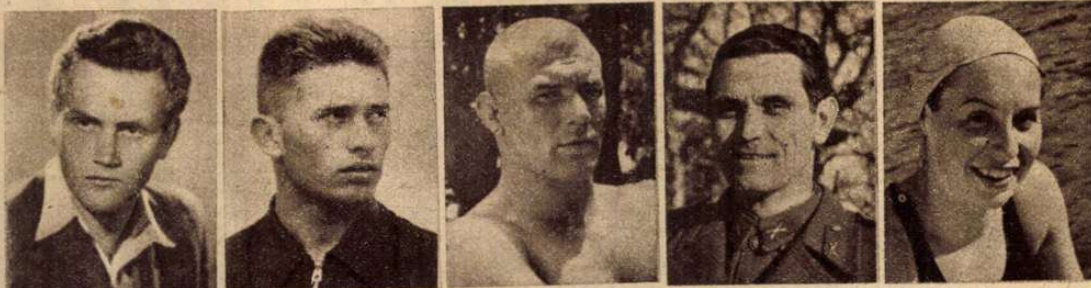
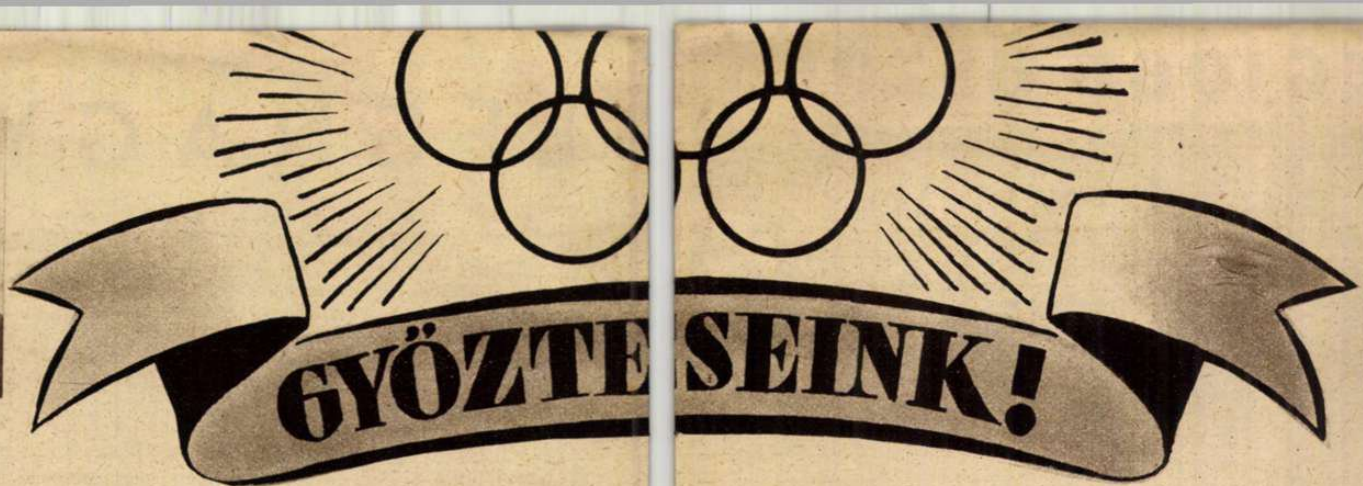

Korondi Margit
selemlás korlát,
19.4 pont

Keleti Ágnes
talajtorna, 19.35
pont

Csermák József
kalapácsvetés,
60.34 m vilá- és
olimp. csúcs

Benedek Gábor
Szondy István
öttusa csapat, 166 pont

Kovácsy Aladár
öttusa csapat,
166 pont

Hódos Imre
kötöttfogású birkó-
zás, légsúly

Szilvássy Miklós
kötöttfogású birkó-
zás, vdtőlcsúly

Takács Károly
gyorsasíto, 60/579

Szőke Kató
100 m-es női gyors-
ászás 1:06.8 p

Szekely Éva
200 m-es női mell-
ászás, 2:51.7 p.
olimp. csúcs

Bercselly Tibor,
Gerevich Aladár,
Kárpáti Rudolf,
Kovács Pál,
Papp Bertalan,
Rajcsányi László
kardcsapat

Novák Ilonka,
női 4x

Temes Judit,
100 m-es gyorsasíto, 4:24.4 p., vilá- és olimpiai csúcs

Novák Éva,
Szőke Kató,
Kovács Pál
kard egyéni

Gyenge Valéria
400 m-es női gyors-
ászás, 5:12.1 p.
olimp. csúcs

Jeney László,
Gyarmati Dezső,
Vikáry György,
vzilabdacsapat

Markovits Kálmán,
Bolváry Antal,
Sztócs István,
Kárpáti György
vzilabdacsapat

Crosics Gyula,
Buzdinszky Jenő,
Lóránti Gyula,
Lantos Mihály,

Bossik József,
Zakariás József,
Hidegkúti Nándor,
Kocsis Sándor,
Palotás Péter,
Puskás Ferenc,
Csibor Zoltán
Papp László
ökölfofó,
nagyvdtőlcsúly

Ezüstérem

Gulyás Károlyné,
Keleti Ágnes,
Korondi Margit,
Perényi Károlyné,
Tass Olga,
Zalai Lászlóné
Polyák Imre
Kovácsy Aladár
öttusa csapat,
166 pont

Novák Éva
200 m-es női mell-
ászás, 2:54.4 p.

Gerevich Aladár
kard egyéni

Novák Éva
400 m-es női gyors-
ászás 5:13.7 p.

Elek Ilona
női törvadás

Keleti Ágnes
selemlás korlát, 19.16 3 bronzérem torná-
ban

Korondi Margit
kalapácsvetés, 57.74
méter

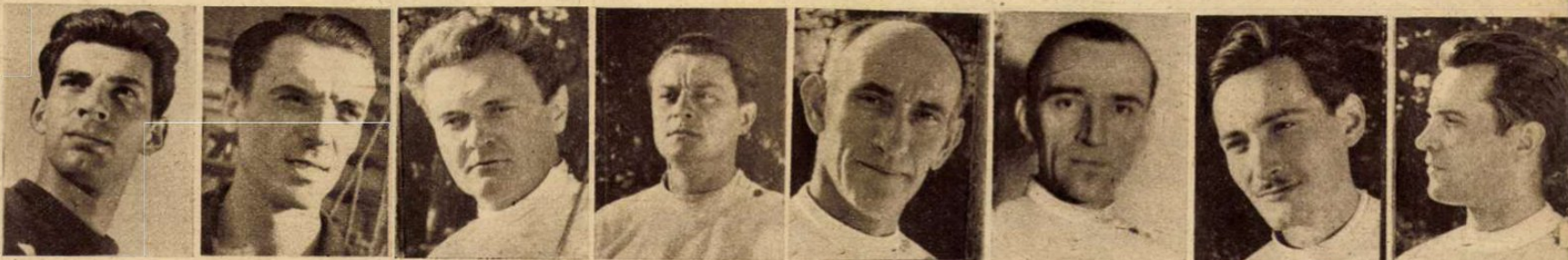
Németh Imre
szabadfogású birkó-
zás, középsúly

Gurics György
öttusa egyéni, 41
pont

Szondy István
Balogh Ambrus
célpisztoly, 60/549

Csányi György,
Goldoványi Béla,
4x100 m-es vdtőlfofó, 40.5 mp.
országos csúcs

Bronzérem

Földessy Ödön
Róka Antal
Bercsenyi Barnabás,
Gerevich Aladár,
Masalay Lajos,
Palócz Endre,
Sákovits József,
Tilli Endre,
50 km-es gyaloglás,
4 óra 31:27.2 p.

férfi törscapat

Keleti Ágnes
selemlás korlát, 19.16 3 bronzérem torná-
ban

Korondi Margit
kalapácsvetés, 57.74
méter

Németh Imre
szabadfogású birkó-
zás, középsúly

Gurics György
öttusa egyéni, 41
pont

Szondy István
Balogh Ambrus
célpisztoly, 60/549

Csányi György,
Goldoványi Béla,
4x100 m-es vdtőlfofó, 40.5 mp.
országos csúcs

Varasdi Géza,
Zárdai László
Vargha Ferenc
Gurovics József
Bodó Andrea,
Daruházi Lászlóné,
Temes Judit
100 m-es női gyors-
ászás, 1:07.1 p.

4x100 m-es vdtőlfofó, 40.5 mp.
országos csúcs

kettes kajak, hosszútáv, 44:26.6 p.

női kéziszer-csapat

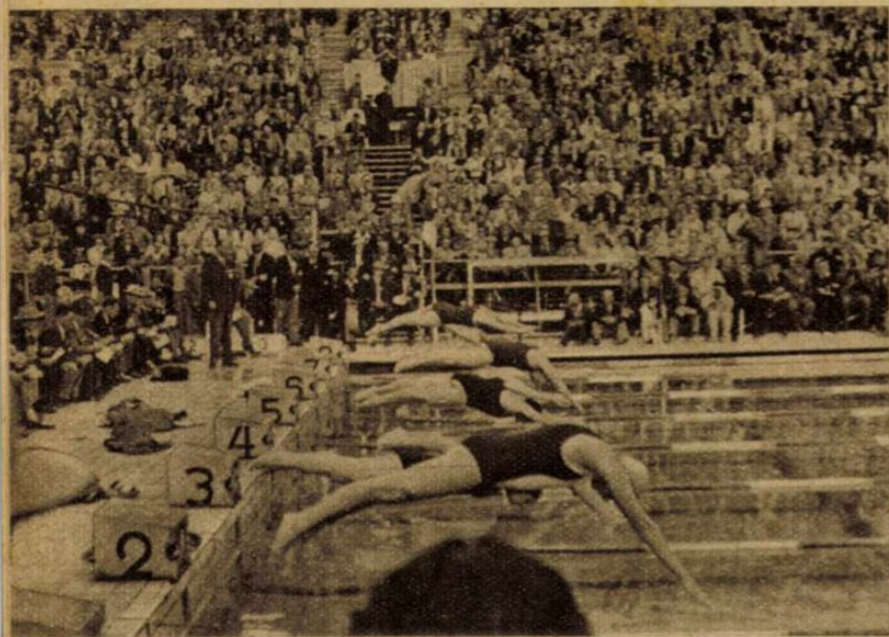
Bercselly Tibor
kard egyéni

Gulyás Károlyné,
Keleti Ágnes,
Korondi Margit,
Perényi Károlyné,
Tass Olga,
Zalai Lászlóné
női kéziszer-csapat

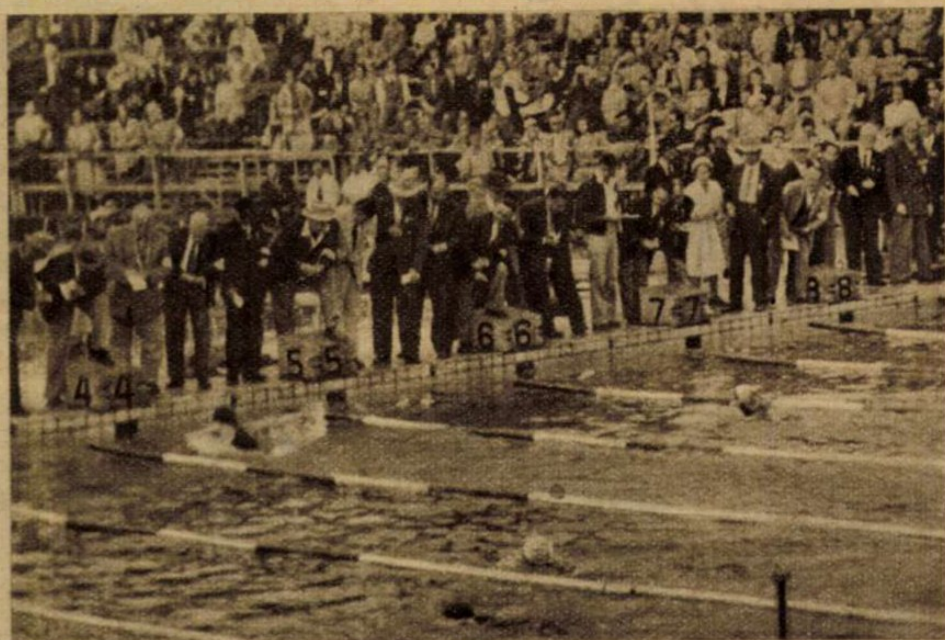
16 elő, 10 másod
Mint ahogy az olim-
pián, a győztes, a
minden tagja érdem-
15 ezüst- és 32

16 elő, 10 másod
Mint ahogy az olim-
pián, a győztes, a
minden tagja érdem-
15 ezüst- és 32

A MAGYAR NŐK A VILÁG LEGJOBB ÚSZÓI

A 200 M-ES MELLÚSZÁS DÖNTŐJE. Dörrent a pisztoly, kezdődik a mellúszónők küzdelme

A CELNAL. A négyes rajtkőnél nagy tempóval érkezik Székely Éva, tőle jobbra Novák Éva. Baloldalt a magyar Killermann Klári és az angol Gordon versengenek a harmadik helyért.

Napi két kilométer... Ez volt az úzásadagja Székely Évának, Novák Évának és Gyenge Valériának az edzések során. Volt olyan eset is, amikor Novák Éva leúszott ezer métert, aztán elment az egyetemre, utána visszajött, újabb ezer méter következett és délután ráadás képpen úszott még vagy ötszáz métert. De az állóképességüket fejlesztették a többiek is: Temes Judit, Szőke Kató, Novák Ilona, Killermann Klára.

Úszónőink, akik az élet minden vonalán megállják a helyüket, a sportban is készültek az elkövetkezendő feladatok megoldására. Jöttek a versenyek. Moszkva, Stockholm, Brüsszel. Végül a helsinki olimpia.

A felszabadulás előtt seholy volt a magyar női úszósport. Ha egy-egy olimpiára ki is küldték a magyar úszólányokat, a selejtezőnél tovább nem jutottak és utána a tribünről nézhették a versenyt. A londoni olimpián Novák Éva, Novák Ilonka, Székely Éva helyezést értek el, de a 4x100 m-es gyorsváltónk csak az ötödik helyre érkezett be.

A rendszeres és sokoldalú edzés, a szorgalmas munka gyümölcse a helsinki diadal. Az olimpiai játékokon öt női úszószám szerepelt, ebből négyet nyertek meg a magyar női úszók.

Szőke Kató — olyan fiatal, hogy még középiskolai tanuló, az Élelmészispari Technikum növendéke — a klasszikus olimpiai számban, a 100 m-es női gyorsúszásban jól versenyzett és az adott helyzetben a legjobb teljesítményt nyújtotta. Győzött! És még sokszor fog győzni!

Székely Éva — gyógyszerész — évek óta kitartó munkájának eredménye a győzelem a 200 m-es mellúszásban. Amíg ellenfele, Novák Éva a mellúszó-stílust követte, addig ő a pillangóúszásban nyomult előre.

Novák Éva — orvostanhallgató — olimpiai portréját úgy festhetjük meg, hogy hét nap alatt nyolcszor állt starthoz és háromszor lépett a győzelmi emelvényre. Indult a mellúszás és a 400

m-es gyorsúszás előfutámban, középfutámban és döntőjében. A 400 m-es úszás középfutama megelőzte aznap a 4x100 m-es váltó döntőjét. Jellemző tehetségére és állóképességére, hogy a végén a váltóban ő úszta a legjobb időt: 1 p. 5.1 mp-et. Ez jobb a fennálló magyar csúcsnál.

Székely Éva és Novák Éva versenyzéséhez hozzá kell még fűznünk, hogy az olimpia első hetében a Nemzetközi Úszószövetség kettéválasztotta a pillangóúszást a mellúszástól. Ha ezt az olimpia előtt teszik, akkor eggyel több bajnokságunk lett volna. Székely Éva a 100 és 200 m-es pillangóúszás világrekordere, míg Novák Éva a 200 m-es mellúszásban ért el világrekordot.

Temes Judit, aki orvostanhallgató, a 100 m-es gyorsúszás előfutámban 1 p. 5.5 mp-cel olimpiai rekordot úszott.

Novák Ilonka testnevelő tanárnő tizennégy évvel ezelőtt nyerte első versenyét és most ő volt az, aki mint a magyar váltó első tagja előnyt szerzett a stafétának és hozzájárult a győzelemhez, a világrekord megjavításához. Mert a magyar 4x100 m-es gyorsúszó staféta világrekordját, amelyet Novák Ilonka, Temes Judit, Novák Éva és Szőke Kató összeállítású csapat nyert meg, évekig nem lehet majd megjavítani, olyan kitűnő.

Ehhez a gárdához tartozik Killermann Klári, aki hajszállal, egy fél pillanattal maradt le a 200 m-es mellúszás harmadik helyéről.

Öt bajnokság közül tehát csak egy, a 100 m-es hátúszás jutott Dél-Afrikának. A magyar úszónők elnyerték a világlétséget a dánoktól, hollandoktól és az amerikaiaktól. Bebizonyították, hogy ők a világ legjobb úszói. De hiába lenne minden kitartás, vasakarát és szorgalom, ha ragyogó tehetségüket nem segítette volna a magyar népi demokrácia, amely minden támogatást megadott képességeik kibontakozásához. Győzteseink mind fiatalok, de már mögöttük sorakoznak a még fiatalabbak, akik biztosítják az utánpótlást a magyar női úszósport további elősegítéséhez.

Pataky Károly

UNNEPI PILLANAT: Székely Éva a győzelmi emelvényen, jobboldalán a 2. helyezett Novák Éva, balra az angol Gordon.

A 400 M-ES NŐI GYORSÚSZÁS UTAN. Középen Gyenge Valéria, a győztes, balra Novák Éva, a második, jobbra Kawamoto (USA)

Négy boldog mosolygós magyar lány: Novák Ilona, Szőke Katalin, Novák Éva, Temes Judit. Ők nyerték meg a 4 × 100 m-es gyorsúszás olimpiai bajnokságát — világrekorddal. (Hunyadi István fotóriportja Helsinkiből)

MOST JON A BALHOROG! A felvétel Papp László kétszeres olimpiai bajnokunkat abban a pillanatban ábrázolja, amikor a Webb (USA) elleni mérkőzésen megcélozza az amerikai boxoló állát. Az ütéstől Webb a földre zuhant s utána ölben vitték le a szorítóból. A hangosanbeszélő már hirdette is: »Kiütéssel győz Papp, Magyarország!«

A CELNAL! Ereje végső megfeszítésével küzdött Szondy István az ötiusa futóversenyében. A finn időmérő mutatja az időt: győzött a magyar csapat!

FELEJTHETETLEN OLIMPIA

Írta: NOVÁK ILONA,
az olimpiai bajnok és világrekorder 4 × 100 m-es úszóváltó tagja,
az Országos Béketanács tagja

Amikor világrekorddal megnyertük a 4 × 100 m-es női úszóváltót, nemcsak az ismerősök, de ismeretlenek is üdvözöltek bennünket. Vagy tíz nyelven egyszerre gratuláltak. Helsinkiben bármerre jártunk az utcán, odajöttek hozzánk az emberek és a szeretetnek, a barátságának számtalan jeleivel halmoztak el. Találkoztunk egy finn testnevelési tanárnővel, aki feltette a kérdést:

— Hogyan lehetséges az, hogy egy olyan kicsiny ország, mint amelyen Magyarország, ilyen gyönyörű, nagy eredményeket tud elérni?

Pontosan, részletesen megadtuk a választ. Ismertettük azt a fejlődést, amelyen a magyar nép 1945 óta keresztül ment. Adatainkat boldogan jegyezte a finn pedagógus és közölte velünk, elmondja társnőinek, ismerőseinek is. Az ilyesmi persze nemcsak velünk, de a többi magyar sportolóval is megtörtént.

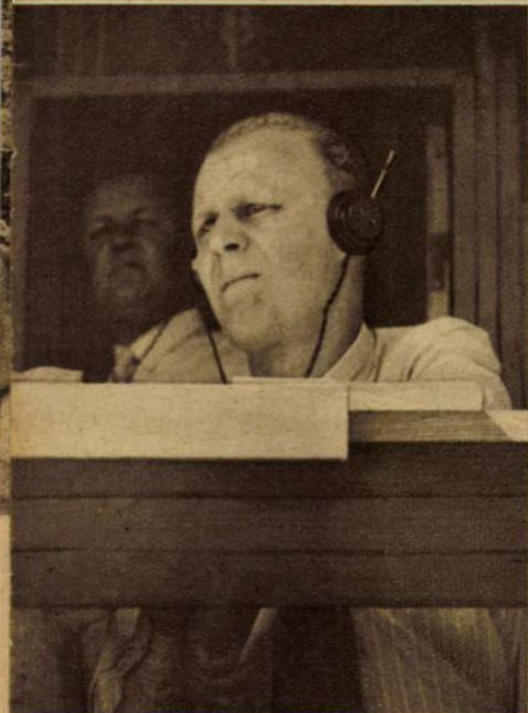
A helsinki olimpia nemcsak minden idők legnagyobb olimpiája volt, de minden idők legjobban rendezett olimpiája is. Hatvankilenc nemzet képviselői vettek részt a küzdelemben és jóformán minden versenyszámban csak olimpiai csúccsal lehetett megszerezni az aranyérmeket. A legnagyobb harc az atlétikában és az úszásban volt. A finnek, mint igazi sportemberek és mint szakemberek teljesen hibátlanul, minden zökkenő nélkül bonyolították le a nagy versenyt, amely felejthetetlen olimpia számunkra, hiszen Magyarország a londoni tíz első hellyel szemben most tizenhat első helyet szerzett.

Mi magyarok mindannyian azzal az érzéssel hagytuk el a stadiont, hogy megtettük kötelességünket, legjobb tudással küzdöttünk hazánkért, a nép államáért, eredményesen ápoltuk a népek békéjének ügyét és kivettük a részünket a békeharcból. Mint az Országos Béketanács tagja külön is kötelességemnek éreztem, hogy mindenütt a béke ügyét szolgáljam. Ahányszor beszélgettünk más nemzetek sportolóival, a beszélgetés vége mindig abban csúcsosodott ki, hogy nyugodtan dolgozni, nyugodtan sportolni és eredményeket elérni csak békében lehet.

Nem akarok érzelmes lenni, de meg kell írnom, hogy a magyar versenyző, amikor eldobja a kalapácsot, forgatja a kardot, vagy belevájja magát az uszoda vizébe, minden erejét a diadalra, a győzelemre koncentrálja. Amikor azonban a célba érkezett a győztes, vagy a jó helyezeti, első gondolata szerettei felé szól: a házára gondol, az édesanyjára, majd minden gondolata és hálája Rákosi Mátyás felé száll. Érezjük az ő szeretetteljes gondoskodását és boldogság a számunkra, hogy szereplésünkkel, győzelmeinkkel örömet tudunk szerezni neki. Elutazásunk előtt megígértük Rákosi Mátyásnak, hogy legjobb tudásunkkal küzdünk az olimpiai játékokon. Most megígérjük, hogy tovább folytatjuk munkánkat a jó eredményekért, a fiatalok neveléséért, a magyar tömegsport fejlesztéséért. És a sporton keresztül a békéért.

Így győztük le az amerikaiakat

Írta: Gulyás Gyula, a rádió riportere

HALLO, ITT HELSINKI... Gulyás Gyula közvetíti a Magyarország—USA vízilabdamezőkötést

Előveszem a jegyzetemet és vizsgálom a fényképeket arra a fényképre, amikor ott álltam az uszoda mellett és vártam, hogy a Magyarország—USA vízilabdamezőkötést közvetítsem. Eppen az olasz—jugoszláv vízilabdázók jöttek ki a vízből. Elkezdünk számolni. A jugoszlávok 3:1-re győztek az olaszok ellen. Mi 7:2-re vertük az olaszokat. Most minden a gólaránytól függ. Az volt a jelszó: »Nem szabad gólt kapnunk az amerikaiaktól!« A mérkőzés előtt a mi gólarányunk 9:4 volt. A jugoszlávoké 9:5...

Mialatt közvetítettem, számoltam is a gólarányt. Az USA csapata erősen készülődött erre a mérkőzésre. Fergeteges támadásokat intéztek a magyar kapu ellen, de ellentámadás során egyszerre csak azt láttam, hogy Szívós, a magyar csatár a víz alatt van, kezét kinyújtja és már dobja is be a labdát az USA kapujába. Ha most véget érne a mérkőzés, már olimpiai bajnokok volnánk. Láttam, hogy Jeney a kapuban úgy állt, mint még soha és játékosaink biztonsgági védelmet alkottak. Inkább kevesebb gólt dobjunk, de egyetlen egyet se kapjunk.

Aztán jött a második, jött a harmadik gól. Uszónk a tribünön tapsoltak, már nagy volt az öröm, de én ott a mikrofon mellett még mindig félttem, de aztán olyan fölény alakult ki, hogy az USA nem is tudta veszélyeztetni a kapunkat. 4:0 volt az eredmény, amikor felhangzott a svéd játékező sípja, jelezte a mérkőzés végét, s vízilabdacsapatunk: Jeney, Vizvári, Gyarmati, Markovits, Bolváry, Szívós, Kárpáti, mint olimpiai bajnokok jöttek ki a vízből. A többiek pedig vízben maradtak. Tizenhárom gólt adtunk és csak négyet kaptunk, a jugoszlávok 9:5 arányával szemben. Utána következtek az olaszok és negyedik maradt a döntőben az USA.

Visszaszereztük tehát az olimpiai elsőseget a vízilabda-sportban.

Most pedig hadd írjak néhány sort legnagyobb olimpiai élményemről, a kardvívó-mérkőzésről. Keitőért szurkoztam. Először a magyar győzelemért. A rádióbemondó nem tudja kivonni magát az alól, hogy a győzelem az ő ügye is. Másodszor azért szurkoztam, hogy jó legyen a közvetítés. Ugy adjam vissza, ami előttem történik, hogy együtt érezzem velem az egész

hallgatóság. Mind a kardcsapatnál, mind az egyéninél volt bőven alkalom a szurkolásra. A kardvívó-csapat mérkőzésre — valljuk be őszintén — elbizakodottan mentünk mindannyian. Azt hittük, hogy egy kis harc is elengedő lesz ahhoz, hogy az olaszokat térdre kényszerítsük. Kerekedett is nagy izgalmom, amikor váratlanul 7:5 arányú vezetéshez jutottak az olaszok. Már-már úgy látszott, hogy kiesik kezünkől a kardvívás világhegemóniája. Jaj Bercelly és jaj Ferrari, hej Kárpáthy és Darré — mondtam, amikor a hátralevő mérkőzések következtek. Már alig közvetítettem, csak szurkoztam és csak mondtam, hogy mi történik. Ekkor összeszedték magukat a magyar fiúk: Bercze.ly, Kárpáthy, Gerevich... Tehetség és rutin kellett ahhoz, hogy az utolsó pillanatban megfordítsák az eredményt. Jöttek a telitalálatok, a tusok, az olaszok alig tértek magukhoz és máris kiderült, hogy mégsem ők győztek, hanem mi. Jólesett a rádióbemondónak is a nagyszerű győzelem és úgy hiszem, a mikrofonon keresztül mindenki jól hallotta és látta a nagyszerű sporteseményt.

RA-RA-HAJRA! A magyar labdarúgók, Puskással és Kocsissal az élen szurkolnak az úszóstadion tribünjén

KOVÁCS PÁL, a kardvívás olimpiai bajnoka az olániai táborban, gomblyukában a magyar és finn olimpiai jelvények

TIZENNEGY ILYEN SZEP GOLLAL nyertük az olimpiai bajnokságot

REPOL A LABDA az amerikai kapuba a Magyarország—Egyesült Államok vízilabdamezőkötésén, amelyen az olimpiai bajnokság sorsa eldőlt. 4:0 volt a mi javunkra.

ÍGY VERTÜK MEG A JUGOSZLÁVOKAT

Írta: Szepesi György, a rádió riportere

MORAILÓ, ZÜGÖ, lelkes hatvanezer néző előtt győzte le Magyarország labdarúgócsapata a jugoszlávokat

HALLO, ITT HELSINKI!... Szepesi György közvetíti a magyar-jugoszláv labdarúgó döntőt

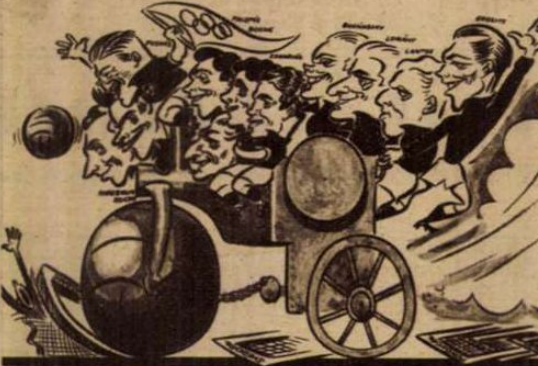
A legnagyobb olimpiai élményem a Magyarország-Jugoszlávia válogatott labdarúgó mérkőzés volt. Már Budapesten reménykedtem abban, hogy labdarúgóink olimpiai bajnokok lesznek. Amikor pedig megérkeztem Helsinkibe, olyan érzésem támadt, hogy a magyar labdarúgó csapat, amely az eddigi olimpiai játékokon még az elődöntőig sem jutott — az 1912-es londoni olimpián, az első mérkőzése után kiesett, a párizsi olimpián a második meccsen szenvedett vereséget —, most ott lesz a döntőben és győzni fog.

Emlékezzünk vissza a nagy sporteseményre.

Finnországban az atletika népszerűbb, mint a labdarúgás. Egy-egy nagyszabású labdarúgó mérkőzésen alig van 20.000 néző. Most az egész város másról sem beszélt, mint a magyar-jugoszláv mérkőzésről. Általános volt a vélemény, hogy az olimpiai bajnokságnak a magyar csapat a favoritja. Hatvanezer nézője volt ennek a mérkőzésnek. Rekord ez Helsinkiben! A mérkőzés első félidejét Gulyás közvetítette. Ott álltam mellette és egy pillanatra megdermedtünk, amikor Puskás a 11-est a kapus kezébe lötte. Hej, de dühösekké voltunk! Az egész otthoni labdarúgó bajnokságban nem fordult elő, hogy Puskás ne tudjon értékesíteni 11-est. Bizonyos lehangoltság keletkezett a tribünön. A másik pillanatban azonban fokról fokra megmutatkozott a magyar labdarúgócsapat ereje, tudása és erkölcsi fölénye. A fiúk meg tudták akadályozni a megújuló jugoszláv támadásokat. A második félidőt már én közvetítettem: ekkor az a Puskás, aki egy órával előbb a döntőnek látszó 11-est elhibázta, most erejének latbavetésével és futballművészetének csillogtatásával megszerezte a vezető gólt. Remek gól volt ez! Csak úgy ficánkolt a labda a hálóban. És ezt a magyar gólt 60.000 lelkes néző üdvözlötte a kisérlettel!

Ahogy ott álltam a mikrofon mellett, úgy éreztem magam, mintha az üllőiúti pálya hangorkánja közepette közvetítenék. Kiderült, hogy a tribünök népe majdnem teljes egészében a magyaroknak szurkol, a magyar labdarúgó csapat győzelmét óhajtja. Tetőfokra hágott az

izgalom az egész vonalon. S a nagy finn tömeg között láttam, amint a szovjet versenyzők szurkolnak nekünk. A másik sarokban a románok, a bolgárok tapsoltak, a magyar táborral együtt ültek franciák és olaszok, akik Puskás góljánál elkezdtek ölelgetni a magyar olimpikonokat. A megújuló jugoszláv rohamoknak védelmünk ellentáll és aztán újabb magyar ostrom következett. Nehéz volt gólt lőni Bearának, a jugoszláv kapusnak, aki az ellenfél legjobb játékosa volt. Igazi kupastilus alakult ki a mérkőzésen: harc a labdáért. Pillanatra sem lehetett itt pihenni. Eppen ezért,

HENGERELT a magyar labdarúgó válogatott az olimpián

szép játékot csak ritkán lehetett látni. Erősen küzdöltek a jugoszlávok a kiegyenlítésért, de aztán inkább mi támadtunk többet, mint ők és Czibor állította be a 2:0-ás végeredményt. Azonban általános vélemény szerint főenyünk alapján több góllal győzhettünk volna.

Sajnálom, hogy a közvetítés végére teljesen berekedtem, de nem csoda. Gyorsan peregetek az események, izgatottak voltunk mindannyian és egy pillanatot sem akartam elhagyni a nagy mérkőzésből.

Nagyon kedves volt, amikor a végén oda-jött hozzám Szinyavszkij, a moszkvai rádió bemondója, gratulált és emlékeztetett arra, hogy

ő már Moszkvában a magyar csapatot jóslia olimpiai győztesnek.

Most még néhány sort a magyar csapatról. Több újtára elkísértem válogatott labdarúgóinkat. Ott voltam a moszkvai, a bécsi, a varsói és a helsinki mérkőzésen. Aztán végignéztem az olimpiai küzdelmeket. Először Romániát győztük le 2:1-re. Nehéz dió volt. Sokat fejlődtek a románok. Aztán következett régi versenytársunk, Olaszország. Nagy meccs volt ez, amelyen 3:0-ra győztünk. Könnyű sétagolppnak tartottuk a török meccset, az is volt, 7:1-re vertük őket. Ekkor következett a svéd elleni mérkőzés. A magyar csapat technikai és taktikai tudásának egész tárházát mutatta be. A 6:0, ahány gól, annyi tökéletes akció, annyi pompásan elhelyezett gól. Így kerülünk a döntőbe Jugoszláviával. Ez volt a nagy élmény és az volt a jelemező jelenet, amikor a mérkőzés után labdarúgóink besiettek az öltözőbe és találkoztak az éppen akkor érkező magyar vízilabda győztesekkel. Azok az USA csapatát páhollták el... Összelelkeztek a magyar fiúk és spontán, harsány hangon, lelkesen, ütemesen elkezdték élejezni Rákosi elvtársat.

Másnap a finn lapok hasábjokon keresztül foglalkoztak a döntő mérkőzéssel és egyöntetűen megalapították, hogy a magyar labdarúgók még több góllal is győzhettek volna a jugoszlávok ellen. Kiemelték a magyar játékosok teljesítményét, különösen Puskást, Kocsist és Hidegkutit. Ehhez, tapasztalataim alapján még hozzáteszem, hogy az öt olimpiai labdarúgó mérkőzésen Grosits, Bozsik, Lóránt és Lantos végig bírták az iramot, mindegyik mérkőzésen játszottak és mindig a legjobbak voltak. Igazi jó kollektív szellem alakult ki a játékosok között és ez is egyik alapja a győzelmi sorozatnak. A finn lapok általában azzal fejezték be a magyar csapatról írott cikküket, hogy a magyar válogatott labdarúgók kevés legyőzöre találnak a világon.

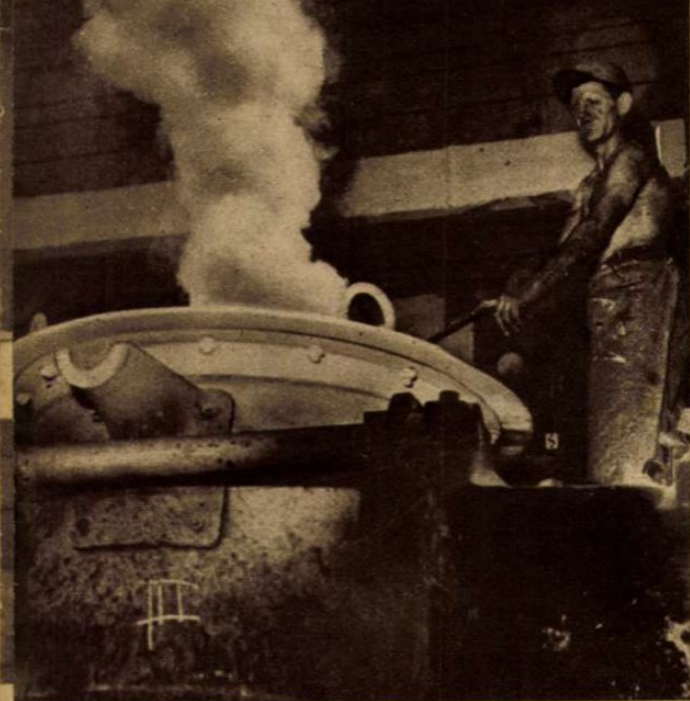
Sokat közvetítettünk eddigi pályafutásunk alatt, de olyan izgalmas napunk egyetlenn egyszer sem volt, mint augusztus másodikán: Gyenge Valéria, vízilabda csapat, labdarúgó győzelem, Papp László olimpiai bajnoksága!

KOCSIS FEJESGÖLJÁT dermedten nézik az olaszok

Az olimpiai műszak egyik pillanata az RM-művekben. Kék János olvasztja a folyékony vörös rézzel a tégely mellett.

(Demes felv.)

1.

Nagy Mihály művezető a Rákosi Mátyás Vas- és Fémművek egyik legfontosabb részlegében, a fémöntődében. Kincset bízott rá a dolgozó nép: sárgaréz, bronzot és vörösrezt.

Nagy Mihály 1952 július 21-én este odahaza volt, a lakásán. Eszébe jutottak a csepeli fiúk: Benedek Gábor, az RM Művek ÉGK gyáregységének huszonöt esztendőes könyvelője, aki a magyar öttusa-csapatban küzd Helsinkiben. Meg aztán Czibor Zoltán, az olimpiai labdarúgó-csapat balszélsője, aki tisztviselő a gyár beruházási osztályán. Hogyan küzdenek vajjon?

AZ OLIMPIAI LÁNG CSEPELEN

Eszükbe jut-e néha a gyár, Csepel? A rádió híreket közvetített:

— A magyar olimpiai labdarúgócsapat 3:0 arányban biztosan győzött Olaszország válogatottja ellen.

Na, most hogyan maradjon egyedül az ember ekkora örömmel? Este volt, az égen már felszikkartak a csepeli csillagok. Nagy Mihály meg kiszaladt hazulról, s futott, egészen a gyár fémöntődéjéig. Még tartott az esti műszak. Berohan az öntődébe, megállt a kemencék mellett s elkiáltotta magát:

— Elv-tár-sak!... 3:0 arányban legyőztük az olaszokat!

2.

Ifjabb Kék János sztahanovista olvasztár az egyik kemence tetején állt. Középtermétű férfi ez a Kék. Derékig meztelen, kezén azbesztesztyű, nadrágja előtt bőrkötény. A vörösrezt öntését egyetlen pillanatra abbahagyta.

Ellenállhatatlanul érezte, hogy neki is úgy kell helyállnia, mint a helsinki magyaroknak. Gondolatban gyengén megsimogatta az olaszok ellen győzött tizenegy magyar fiút, hálás volt a rádióknak, amely tudtul adta a hírt s derűjében, jókedvében azt kívánta, bár a világ minden telefonvonalán keresztülfutna ez a hír, ez a 3:0-ás magyar győzelem.

Eszébe jutott, hogy a telefonhuzal abból a vörösreztből készül, melyet ők öntenek. Az olvasztárok. A Szabó Jósikák, a Kelemen Jánosok, a híres-neves Boros-brigád. Átsuhant gondolatában, hogy vörösrezt kell a rádióvevőkészülékhez is, meg aztán a telefonhoz is, a réz viszi szét a fényt az ország minden szegletébe, a réz viszi az áramot az országos hálózaton át, a réz az ér, melyen át zúg és lüktet az ország vére, a villamosenergia.

Elragadta őt a munka szépsége és nagysága. Várt egy pillanatig. Aztán bejelentette:

— Szaktársak! Mi ugyanúgy helyt kell álljunk, mint a Helsinkiben küzdő magyar sportolók, Czibor, Benedek és a többiek. És csak

úgy állhatunk helyt, ha többet és jobbat termelünk. Rendezzünk kétnapos olimpiai műszakot.

Szabó és Kelemen olvasztárok rohantak hozzá, fel, a kemence tetejére. Előre nyújtották széles tenyerüket: *veled vagyunk* — mondta a kemény kézfogás. E pillanatban született meg az RM Művek fémöntődéjének olimpiai műszakja.

3.

A verseny fő pontjai ezek voltak: a következő két napon, kedden és szerdán a fémöntődé három öntéssel emeli termelését. Tíz százalékkal csökkentik a selejtet. S tovább dobták az olimpiai lángot: versenyre hívták ki a többi üzemrészt.

Másnap műszak alatt újabb győzelmi hír érkezett: Benedek Gábor második lett az öttusa párbajtőr-vívásában.

Mint a kemence lángja, úgy lobbant fel a versenykedv. A Boros-brigád a hatvan fokos hőségben is állta a szavát. Vigyáztak ők minden csepp vörösreztre, minden deka folyékony sárgarézre. Feszültek a kezek az öntőtégely vasrúdjain: nehogy kárba vesszen és a kokilla mellé csurranjon egyetlen csepp is a drága, színes fémből! A Boros-brigád tizenhat tagjáról patakzott a veríték. A hőmérő higanyszála a vörös és kék lángok szomszédságában felszökött hatvan fokig. A csepeli olvasztárok is győzelemért küzdöttek, mint a Helsinkibe küldött magyarok. S a helsinki olimpia tüzeihez hasonlóan itt is fel-fellobbant a láng, amint kicsapott a kemencéből s vörösre festette a küzdelemben álló férfiak kormos arcát.

A műszak második napján megérkezett Korondi Margit és Keleti Ágnes olimpiai bajnokságának híre. És harmadnap, mire a fémöntődé olimpiai műszakja végetért, az olimpiai láng már tovább futott: olimpiai műszakban állt már a lakatosüzem, a cső- és rúdhúzó és a varrógépgyár asztalosüzeme is. »Unkkari« így segítette hazulról győztes gyermekeit.

Ruffy Péter

OLIMPIAI LÁZ BUDAPESTEN

Százezrek ünneplő lelkesedése fogadta a sok dicsőséget szerzett olimpiai csapatot. Képünk: az ujjongó, boldog tömeg a November 7-téren és a Lenin-körúton. (Magyar Fotó felv.)

A VILÁGPOLITIKA AZ OLIMPIA HETÉBEN

ÜNNEPNAPOK A SZOVJETÚNIÓBAN

Megnyílt a Lenin hajózható csatorna az utasforgalom számára, 1952. július 27-én a »Joszif Sztálin« zászlóshajó megérkezik a Lenin-csatorna első zsilipjéhez

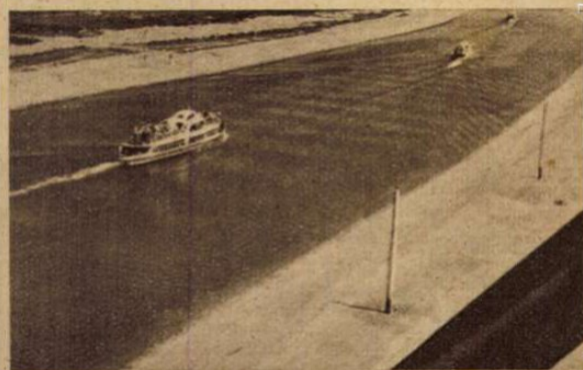
A nagy pillanat: Z. A. Sakov, a Szovjetunió folyami flottájának minisztere elvágja a csatorna bejáratánál a szalagot

A megnyitási ünnepség résztvevőinek egy csoportja: balról a második Ny. Tyihonov, a nagy költő, a Szovjet Békvédelmi Bizottság elnöke, Pietro Nenni, a Béke Világtanács alelnöke és P. Parkin doni kozák

Motoroshajók egymás után hajóznak át a csatornán

VÁLSÁGOS NAPOK EGYIPTOMBAN ÉS IRÁNBAN

Egy drámai jelenet: tankok és ágyúcsövek fordulnak a kairói király palota felé. Faruk király még aznap este lemondott

Faruk király bukását ünneplik a forrongó kairói utcákon a nép. A képen nyílal jelölve Nagib tábornok, a katonai államcsíny vezetője, Caffery USA-nagykövét barátja

Egy bukott és egy bukófélben lévő uralkodó: Faruk volt egyiptomi király és Reza Pahlevi iráni sah. (Mintha a vádlottak padján ülnek.)

Teherán utcáin Kavám esz Szaltane miniszterelnök megbuktatását ünneplik a parlament épülete felé rohanó tüntetők

A GYŐZTES MAGYAR LABDARÚGÓCSAPAT

ÁTVESZI AZ OLIMPIAI ARANYÉRMEKET

KÉT GÓL, AMIN AZ EGÉSZ ORSZÁG UJJONGOTT

AZ ELSŐ: Puskás a magyar-jugoszláv mérkőzés második felidejének 23. percében belövi a labdát az ellenfél kapujába. A jugoszláv kapus hiába vetődik

A MÁSODIK: a 43. percben Czibor váratlan bombája a jugoszlávok kapujában. Czibor ugrál örömeiben. 2:0! Győztünk!

III. ÉVF. 32. SZÁM
1952 AUG. 10. * ÁRA 1.50 Ft.